

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYZSZER:
szombaton és egyes rendkívüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:

Városi közlevéltár (városház,
földszint 7. az. íde küldendő
a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:

Városi könyvnyomda-vállalat
íródája, ide küldendő
az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Városi közgyűlés.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága folyó hó 20-án d. u. 3 órakor Wespzrémy Zoltán elnöklete alatt tartotta meg november havi rendes közgyűlését.

A közgyűlés lefolyásáról az alábbiakban számolunk be:

A közgyűlés megnyitása.

Wespzrémy Zoltán főispán d. u. 3 órakor nyitotta meg a közgyűlést. Bejelenté, hogy önálló indítvány érkezett be a városi szervezeti szabályzatra vonatkozólag. Ezután felolvasták a polgármesteri jelentést, melyet tudomásul vesz a közgyűlés. Kolozsvár átiratot intézett a városhoz, hogy az állami és törvényhatósági tisztviselők községi adóinak megszüntetése iránt a képviselőházhhoz intézett feliratát támogassa a város. A közgyűlés ily értelemben határoz. Pártolólág terjeszti fel a közgyűlés Szegednek a városok hitelviszonyának rendezésére vonatkozó, Békés vármegyének és Háromszék vármegyének a kisústóni pálinkafőzés, illetőleg a takarmányhiány megakadályozására vonatkozó feliratát.

A hetedik tanácsnoki állás.

Ezután Márk Endre kéri, hogy a beadott önálló indítvány tárgyalására térjen át a közgyűlés.

Vargha Elemér dr. felolvassa az indítványt, mely a következő:

„Alulírott törvényhatósági bizottsági tagok oly indítványt teszünk, hogy mondja ki a közgyűlés, miszerint a folyó évben tartandó általános tisztújítás alkalmával a jelenleg érvényben levő szervezési szabályrendeletben rendszeresített összes tanácsnoki állásokat betölti és felkéri a város főispánját, hogy a pályázati hirdetményt a hat év óta be nem töltött hetedik tanácsnoki állásra is bocsássa ki.

Indítványozzuk továbbá, hogy mondja ki a közgyűlés, miszerint a város tisztviselői, a segéd-és kezelő személyzet, valamint a többi összes alkalmazottak részére a folyó évre megállapított drágasági pótlékot az 1909. évre is megadja.

Mondja ki végül azt is, hogy a drágasági pótlékkal megoldott jelenlegi javadalmazás, valamint a fizetésrendezés jóváhagyása után előálló nagyobb javadalmazás közötti különbséget is az 1909. évi január 1-től kiadni kívánja és felhatalmazza a városi tanácsot, hogy a fizetésrendezés jóváhagyá-

sának leérkezte után a különbözet kiutalásáról gondoskodjék“.

Juhász Ignác elfogadja az indítvány második és harmadik részét, azt tudniillik, hogy a tisztviselőknél a jövő évre is megadják a drágasági pótlékot és mihelyt beérkezik a szervezeti szabályrendelet jóváhagyása, az új fizetéseket adják meg január 1-ig visszamenőleg a tisztviselőknél. De azt nem fogadja el, hogy a hetedik tanácsnoki állást is betöltésék, mert ez a régi szabályrendeletben nincs meg.

Wespzrémy Zoltán felolvasta az érvényben levő szabályrendeletet, melyben világosan benne van, hogy hét tanácsnoki állást szervez, de a hetedik tanácsnoki állást nem töltötték be.

A közgyűlés ezután egyhangulag elfogadta az indítványt.

Városi takarékpénztár.

Vecsey Imre előterjeszti, hogy a közgyűlésnek intézkedni kell a város felesleges pénzeinek elhelyezéséről. Kilenc intézet tett ajánlatot: a Bankkegyesület, Ipar- és Kereskedelmi Bank., Általános takarékpénztár, Takaréék és Hitelintézet, Közgazdasági Bank, Hitel-Bank, Alföldi Takarékpénztár, Magyar Általános Hitelbank. A tanács azt javasolja, hogy az Általános Hitelbank kivételével a többi nyolc között osszák fel a betéteket.

Szentesi János megszürteti a városi takarékpénztár felállítását. Ha az megvolna már, nem négy, de hat per centet kaphatna a város. Utasítják a tanácsot a városi takarékpénztár mielőbbi felállítására.

Juhász Ignác elfogadja, hogy már egy közgyűlés utasította az ügy tanulmányozására a városi.

K. Tóth Kálmán kéri, hogy terminust töltsenek ki a tanácsnak. Miután pedig azt tapasztalja, hogy a bankok kartellbe léptek, azt javasolja, hogy egyetlen pénzintézetnek adják az összes betéteket, vagy pedig az állampénztárba helyezzeék el.

A közgyűlés végre úgy határoz, hogy a városi takarékpénztár ügyének előterjesztésére március 1-ét tűzi ki a tanácsnak, a városi pénzeket pedig a javasolt nyolc pénzintézetnél helyezi el.

Ingatlanok vétele.

Ezután a közgyűlés névszerint szavaz a Stenczinger-ház megvétele felett másodikban és elhatározza a ház megvételét. Névszerint szavaznak még a Könyök-utca 10. szám alatti és a Rákóczi-

utca 41. szám alatti telkek végében levő városi telekrész elidegenítése felett, a József kir. hercegutca 64. számú ház kisajátítása felett.

Az állandó bíráló választmány bemutatja a legtöbb adót fizető bizottsági tagok névjegyzékét. A közgyűlés tudomásul veszi.

Bizottsági tagok választása.

Vecsey Imre főjegyző betérjeszti, hogy 46 bizottsági tag mandátuma lejárt és 3 bizottsági tag elhalálozott, így tehát 49 mandátumot kell betölteni. 46 bizottsági tagot 6 évre, hármat három évre választanak.

A választás napját december hó 29-ik napjában javasolja a tanács megállapítani. A választás vezetése a következőket javasolják kiküldeni:

A Csapó-utcai kerületben: elnök: Szilágyi Imre, helyettese: Pongó Lajos és Balázs Ödön.

A Péterfia-utcai kerületben: elnök: Szabó Lajos, helyettese: Ungvári József és Kertész István.

A Hatvan-utcai kerületben: elnök: Bacsó Dezso dr., helyettese: Harangi Sándor és Török Péter.

A Piac-utcai kerületben: elnök: dr. Kemény Mór, helyettese: Muraközy László és Jámbor János.

A Varga-utcai kerületben: elnök: Kocsár Gábor dr., helyettese: Debreczeni Lajos és Szentesi János.

A Kossuth-utcai kerületben: elnök: Rickl Antal, helyettese: Polgári Bálint és Kontsek Géza.

A közgyűlés az előterjesztést egyhangulag elfogadta.

Városi alkalmazottak biztosítása.

A közgyűlés elhatározza, hogy a városi alkalmazottakat kiírhatja a kerületi munkásbetegség-elyező pénztárból és alkalmazottait betegségük esetén 20 héti biztosítja fizetésükről.

Újabb kutak a vízvezetékhez.

A vízvezetési bizottság javasolja, hogy a két próbakut helyett két végleges rendszerű tartalék-kutat furasson a város.

Juhász Ignác kifogásolja, hogy az ügyet a jogügyi bizottság elé nem vitték be.

Kovács József polgármester kifejti, hogy a közgyűlés már megszavazta volt annakidején a 12 rendes vízvezetési kut költségeit, most csak felhatalmazást kérnek a két tartalék kut furására.

Aczél Géza főmérnök felvilágosítása után a közgyűlés egyhangulag felhatalmazást ad a két kut megfúrására.

A helyi vasút kérelme.

A közgyűlés elhatározza ezután, hogy a sertés-vásárléri vágányokat átengedi a helyi vasútnak a javasolt feltételek mellett.

Szentesi János azt teszi szóvá, hogy a helyi vasút olyan rossz kocikkal közlekedik, amelyek becsorog az eső. Intézkedni kellene, hogy rendes kocikkal közlekedjenek.

Márk Endre is szóvá teszi a botránys kocsikát. Javasolja, hívják fel a rendőrség figyelmét ezekre az állapotokra és utasítsák azt a kocsi tisztaságának ellenőrzésére. A közgyűlés az indítványt elfogadja.

Különbőle ügyek.

A közgyűlés elhatározza, hogy a sertésvágó társaság tulajdonát képező Degenfeld-éri 1. számú házát 50 ezer koronáért megveszi. A bihari helyi-érdekű vasutak részvénytársasága a Nagyléta—székelyhidi vasút építéséhez 205 ezer korona hozzájárulást kér a városától. A közgyűlés a kérelmet elutasítja.

Az izraelita statusquo hitközségnek évi 4000 korona segélyt és 16 öl fát szavaz meg a közgyűlés.

Néhány kisebb jelentőségű ügy letárgyalása után a közgyűlés véget ért.

A virilizmus reformja.

Irtó: Lukács Ödön Nagyvárad t. j. f. város tanácsosa.

Közéletünknek a folytonos és beteljes fejlődése folytán egyre szaporodnak az igényei.

Ezek az igények az állami élet fejlődése során annyira fokozódnak, oly általánossá válnak a közviszonyokra oly erős befolyást gyakorolnak, hogy az államkormányzati politikának is számolni kell velök. Közéletünk fejlettsége egy oly igényvel hozakodott elő, egy oly eszmét teremtett, érielt meg és tett általánossá, amely a szubjektív meggyőződés köréin túl terjeszkedve, a politikai pártkeretek határait is túllépve, má már állami életünkben kielégítésre vár s a meglévő keretek megbontásával érvényesülni óhajt.

Ez: a politikai jogok kiterjesztésének, a népképviseleti rendszer szélesebb alapokra fektetésének, a választási reformnak igénye.

A kormány, mivel az állami élet újja alakulásánál a vezérelve megállapítása a legelső szükség, programjának összeállításánál ezt az igényt figyelmen kívül nem hagyta, abba a választói jog kiterjesztését felvette s így ezzel a kormányzati programmal nemcsak a szorosabb értelemben vett alkotmányunkat, de az alkotmányunk szellemében létesített, azzal összenőtt intézményeink lényegét is érintő reform terére lépett.

Ennek a reform tervnek tehát nemcsak az állam kormányzatra való hatásával kell foglalkoznunk, de számolnunk kell azon transformáló erejével is, amelyet egyidejűleg egyéb közjogi intézményekre fog gyakorolni, már csak azért is, mert hiszen a szociális, demokráta és liberális felfogás a közéletben már is felszínre hozta azt.

Nézetünk szerint ezen kormányzati programnak előkészítésénél és tárgyalásánál nem térhetünk ki, egész közigazgatási szervezetünk elvi megvilágítása alól sem és pedig nemcsak azért, mert hiszen Kossuth Lajos szerint „az önkormányzati intézmények leghatályosabb ápolói a közszellemnek: azok képeznek kapcsolatot az állam és egyén között, azok nevelik az embert önérvényesítő polgárrá, azok nevelik be a nemzeteket a gyakorlatias hazafiságba, általok lesz közelebb hozva az alkotmányos szabadság a polgárok házi tűzhelyeihez: csak az önkormányzati intézmények képesek a közszellem nemzetéjtető fuvallataival feltölteni a levegőt, hanem mert ez állami közigazgatás közvetítése, jelenléteken részben a törvény- és hely-

hatóságok hatáskörébe utaltatott, úgy, hogy a törvényhatósági és az állami közigazgatás működésüknek egész vonalán sűrű érintkezésben vannak egymással a parlamentáris kormányzás törvényben kimondott felelősségének súlyát nemcsak az állami, de a törvényhatósági közigazgatás egyre szaporogó igényei is tetemesen növelik s így éppen a kormányzás súlyos felelősségének érzete és tudata elengedhetetlenül szükségessé teszik, hogy a törvényhatósági szervezetek az állami szervezethez idomuljanak, vagy legalább is annak szellemében fejlődjenek.

A vármegyei és városi törvényhatóságok szervezetét legutóbb az 1870. XLII. törvénycikk állapította meg.

A törvényhatósági életünket később szabályozó 1886. évi XXI. törvénycikk ugyanis a törvényhatósági összeállítására vonatkozó rendelkezést az 1870. évi XLII. törvénycikkből változtatás nélkül vette át s ezen régebbi törvénytől csak annyiban különbözik, mennyiben a közigazgatásunk fejlődésének folytonossága a közviszonyokban igényként lényeges változásokat idézvéen elő, a municipális törvényt több irányban pótolta s ezzel kapcsolatosan a törvény némely rendelkezését hatályon kívül helyezte.

Az 1870. év. LXII. törvénycikk 18. és 19. §§-ai, illetve az 1886. évi XXI. törvénycikk 21. és 22. §§-ainak rendelkezése szerint a törvényhatóság egyetemet a bizottság képviseli, a bizottság pedig áll felerészben a törvényhatóság területén legtöbb egyenes állami adót fizető állampolgárokból, hasonló felerészben pedig a választó közönség választottjaiból.

Önként előtérbe nyomul azon kérdés, hogy azon kormányzati politika szemlével, mely a politikai jog megadásánál a legliberálisabb módon óhajt elérni s így a népképviselői alkotmányt a lehető legszélesebb rétegekben kívánja felépíteni, megegyeztethető-e egy oly intézmény, amelynek a közéleti funkcióit a vagyon biztosítja, a helyi kormányzatban való részvételhez a kvalifikációt a vagyon adja meg.

Mindenekelőtt megemlítjük, hogy a vagyon eljogait a szocialista törekvések természetesen megszüntetni akarják, a demokrata felfogás sem tűri meg, de még a liberális gondolkodás sincs a jelen alakjában megelégedve vele és pedig azon indokból, mert ez plutokratikus színezetűvé teszi a törvényhatósági önkormányzatot s e szerint kevés nagy vagyonú család martalékává lehet a helyi hatalom.

Első tekintetetre. bárményire indokoltnak is tünik fel a virilizmussal szemben elfoglalt ez az álláspon, hanem mert mi nem elvontan helyes államrendet megállapítani, sem elméletileg tökéletes politikai intézményeket létrehozni, hanem Magyarország számára s a magyar haza összes lakói-nak részére vagyunk hivatva az adott alapokon, a közjó emelésére, állami létünk biztosítására s a tetleg létező érdekek ápolására és fejlesztésére honi intézményeinket törvényesen rendezni, vagy legalkalmasabb és legcélszerűbb új intézményeket alkotni, ennél fogva minden reform előtti ki kell

terjeszteni figyelmünket arra, vajjon a tervezett új intézmény meghonosítására alkalmas és fogékony-e hazai talajunk, vajjon a régi helyhatósági intézményünk törzse nem-e fog elpusztulni, ha azon új hajtásokat fogunk engedni.

Annak a megállapításához pedig, hogy törvényhatósági szervezetünknek a virilizmus eltörlésével való megváltoztatása megüti-e azt a magyar mérfokot, amelyet speciális honi intézményeink megváltoztatása előtt okvetlen alkalmaznunk kell, — a következő három körülmény figyelembevétele mellett jutunk és pedig:

1. tekintettel kell lennünk hazai alkotmányunk s ennek keretében közigazgatási jogfejlődésünkre;

2. figyelembe kell vennünk a törvényhatósági ügykört és

3. számolnunk kell azon következményekkel, amelyeket honi alkotmányunk a törvényhatósági szervezettel szemben a szoros összefüggés folytán joggal felállít.

(Vége következik.)

A vetések állása

A földmivélségi minisztérium most tette közzé a hozzá beérkezett gazdasági tudósítói jelentések alapján hivatalos jelentést a vetések állásáról.

Ezek szerint a hosszantartó nyári és őszi száraz és egészen veve abnormális időjárásnak káros hatása észlelhető az országban mindenütt. A korán, minden átmenet nélkül bekövetkezett téli időjárás, melyet az ország nagyobb részében f. hónap 9—14-ike között csapadék (eső és hó) előzött meg, szintén érezeti káros befolyását a növényzetnél és különösen a csirában lévő magvaknál, amelyek jóformán csak az utóbbi csapadéokra indultak fejlődésnek. Általában az utóbbi eső, illetve hó nedvességétől a legjobb hatást remélték és ime kétséges, hogy a csirába hajtott magvak kibírják-e a zord időt.

A korai hideg káros hatását érzi az egész ország, de a gazdasági munkálatok sem nyerhettek befejezést. Elég sok helyen ugyanis künn van még a takarmányrépa, itt-ott a cukorrépa és szórványosan a burgonya is; a tengeri szár levágásával és behordásával nem készülték el mindenütt és különösen sok még a szántani és néhol a vetni való is. A szőlők befodásával, éppen mert a szüret a rendesnél hosszabbra nyúlt, szintén sok helyen elkéstek. Legtöbb helyen megkésték azonban a szántás és vetési munkálatokkal és ha az időjárás kedvezőbbre nem fordul, az ősziek területe országzerte ismét kisebb lesz, különösen pedig a felvidéken, részben azonban a Duna jobb partján és itt-ott az Alföldön is. A Királyhágontúli vármegyékben a vetés nagyobb részével elkészülték, hasonlóan az Alföld déli felében, csak hogy itt is, mint általában mindenütt, az országban csakis a nagyon korai gabonavetések kelték ki és különbözően is állanak. Az utóbbi csapadéknak, mely az ország déli felére, kisebb részben a nyugati részekre is kiterjedt, jó hatását remélték általában, mert a többi vetések kelt kezdte, illetve legtöbbnyire éppen csirázásba jutottak, midőn a november hó 15-én bekövetkezett erős északi szél, dermesztő hideg teljesen megakadályozta a vetéseket s zenge fejlődésükben, ami annál kedvezőlenebb, mert a vetések nagy részben hótakaró nélkül állanak; általában enyhébb és csapadékos időjárásra országzerte szűkség van.

A korai gabonafélék tűrhetően, részben kielégítően állanak a Tisza-Maros szögén, a Duna-Tisza közének alsó részében és végül a Királyhágontúli vármegyék nagy részében. Általában gyengék a koraiak a Duna balpartján; a Tisza jobb- és részben a Tisza balpartján.

A repevetések miatt is sok a panasz, egyrészt rosszul kelt, más részükben hernyó és bolha tömérék puszt

titát okozott. Kiszántások is történtek már, részben azonban amiatt is, hogy a nagy szárazság következtében a repace elvesztette csiraképességét.

A nagy szárazság miatt férgek és egerek mindinkább mutatkoztak és néhol már tetemes károkat is okoztak.

A jószág a korai állatölés által előtérre fogasztotta a takarmánytermést, így tehát a szük takarmánytermés következtében, különösen ha a korán beállott téli időjárás tartós lesz: a tél folyamán a remétnél jóval több erőt takarmányra lesz szükség. A legelők és rétek teljesen kopárak.

Hírek.

A rehabilitált máramarosi alispán. Máramaros-vármegye közigazgatási bizottsága szombaton tartotta báró Perényi Zsigmond főispán elnöklésével rendes ülését. A bizottság azt a panaszt tárgyalta, amelyet dr. Gottesmann Miklós törvényhatósági bizottsági tag adott be Szabó Sándor alispán ellen, vádolván őt több törvényhatósági és községi tisztviselők visszaéléseinek élnésével, amely panaszok több fővárosi lapban ismételtelen tárgyalattak. A panaszpontokat a bizottság a legnagyobb részletességgel tárgyalta az összes ügyiratok betekintésével. Az egyes panaszokat és a vizsgálat adatait Nyegre László és Kókényesi Mihály orsz. képviselők, kiküldött vizsgáló biztosok ismertették. A bizottság ülése késő estig tartott és a hozott határozat szerint a panaszok alaptalan volta miatt az alispán elleni vizsgálatot a bizottság megszüntette és az alispán ellen a fegyelmi eljárás megindítását mellőzte.

— **Községi legelők államsegítségével.** Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter: minden tehetőséget meg akar adni arra, hogy az eddig közlegelők nélkül való községekben legelőterület szerzessék. Közlegelők létesítésének, szerzésének, javításának, berendezésének és felszerelésének segítésére és a tervezett kölcsönök kamatterhének könnyítésére, valamint ez intézkedésekkel kapcsolatos költségekre az előző évi hitellel szemben ebben az évben 100.000 koronával többet kér a miniszter a törvényhozástól. A tétel növelése az 1908. évi XLIII. t.-c. folytán vált szükségessé, amely meglévő közös legelők gazdasági rendezéséről, s ahol megfelelő közlegelő hiányzik, a célra alkalmas területek megszerzésére fölveendő kölcsönök kamatterhének könnyítéséről, valamint a legelőrendezések és legelőszerezések érdekében szükséges tervező munkák díjtalan végzéséről intézkedik. A törvénnyel biztosított kedvezmények engedélyezése iránt benyújtott kérelmek megokolt nagyszámú kérvények kedvező és lehető gyors elintézése, vagyis a kedvezmények engedélyezése elől annál kevésbé óhajt a miniszter elzárkózni, mert a legelőkérdésnek sikeres megoldása legbiztosabb alapja annak, hogy az állattenyésztés fejlődését, s így az állatállományban fekvő nagy nemzeti közvagyon gyarapodását, valamint a legelőterületek értékének és jövedelmezőségének fokozását biztosítjuk. Az előirányzott hiteltől kivételes esetekben ott, ahol a községi pótdát 50 százalékot meghalad és a nép szégyensége igazolható, az annuitási támogatáson kívül egyszer, s mindenkorra szóló kisebb szegítséget kíván adni a miniszter. A legelőterületen szükségesség beruházás

a legtöbb esetben nem oly terjedelmű és természetű, hogy a költség fedezésére kölcsön válnék szűkösséggé, hanem az gyakran a munkálatok előrehaladásához képest néhány évre engedélyezett kisebb segítséggel is végrehajtható. A törvény végrehajtásával s általában a legelő gazdasági rendezésével kapcsolatosan bizonyos dologi költségek is merülnek föl, u. m. helyszíni szakértői szemle, tervezési munka, valamint a legelőkön szükséges fásítás költségei, amelyek a tételből fedeztetnek.

14,808
1908. a.j.

Versenyárgyalási hirdetés.

Debreczen szabad királyi város belterületén az utcák és közterek burkolásához és a burkolatok fenntartásához 1909. évi január hó 1-től 1914. évi december hó 31-ig terjedő hat éven át szükséges kő és kavics anyagok szállításának és az esetleg szükséges burkolatok építésének biztosítására folyó 1908. évi november hó 28-án délelőtt 11 órakor zárt ajánlati verseny tárgyalás tartatik.

Ajánlatok csakis a kiadott ajánlati úrlapon tehetőek s öt pecséttel lezárt borítékban nyújtandók be folyó 1908. évi november hó 28-ik napján délelőtt 10 óráig a polgármesteri hivatalban.

Az ajánlat borítékán követező felírás alkalmazandó:

„Ajánlat Debreczen sz. kir. város belterületi kőszállítási és burkolási munka szükségleteire.“

Minden ajánlattevő köteles ajánlatához 10.000 koronát bánatpénzül, készpénzben vagy óvadékképes értékpapírral folyó 1908. évi november hó 27-én déli 12 óráig a városi házépítéstartálnal letenni s a letéti jegyet ajánlatához mellékelni.

Minden ajánlattevő köteles az általa ajánlatba hozandó kőből minden kiírt alakzatnak megfelelően legalább 1–1 minta darabot saját pecséttel ellátva folyó 1908. évi november hó 27-én déli 12 óráig a városi mérnöki hivatalba (Simonffy-utca 2/b. II. emelet.) beszovalgatni, s a minta darabok átvételéről a hivatal által kiállított elismervényt ajánlatához csatolni.

Csakis hazai bányákban termelt kőanyag ajánlat. Azon ajánlattevők, kik debreczen szabad királyi várossal ily vállalati összeköttetésben ezidő szerint nincsenek, kötelesek szállító képességüket és megbízhatóságukat azon kereskedelmi és iparkamara bizonylataival igazolni, melyhez bányatelepük tartozik.

Azon ajánlatok, melyek ezen hirdetésnek vagy a vállalati feltételeknek nem felelnek meg, vagy a kitűzött határidőn túl adatkak be, távirati s utó ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A beérkező ajánlatok folyó 1908. évi november hó 28-án délelőtt 11 órakor a városháza kis termében nyilvánosan bontatnak fel.

A vállalati feltételek, melyek a vállalat tárgyat képező kőszállításokat és burkolási munkákat felsorolják, a hivatalos órák alatt a városi mérnöki hivatalban (Simonffy-utca 2/b. II. emelet.) egy koronáért megszerzethetők.

Az ajánlati úrlapok ugyanott díjtalanul adatkak ki. Ajánlattevő ajánlatával mindaddig kötelezettségben marad, míg az ügyben véghatározat hozatik.

A városi tanács fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező ajánlatok közt szabadon választshasson, vagy azok mellőzésével a szállítást és munkákat más uton biztosíthassa.

Kelt Debreczen szabad királyi város tanácsának 1908. évi november hó 3-án tartott üléséből.

A város tanácsa.